

bels derved, at de indirekte Skatter og bels ogsaa derved — om end efter en mindre Maalestok — at de direkte Skatter voqe. Det er vor Paastand, og jeg vil de ikke gjerne, at den skulde misforstaaes af det ærebe Medlem, som om der kun var Spørgsmaal om Fordele for Egnen, og at det var dette, vi talte de indirekte Fordele. Blev man staaende derved, kunde man maaste komme til at misforstaa den Paastand, som det ærebe 1ste kongevalgte Medlem (Andræ) jo saa gjentagne Gange har fremsat, nemlig, at man her marcherede med de samme Tropper rundt, som Lordensfjold i sin Tid gjorde. Skulde man mindes Lordensfjold ved denne Leilighed, kan jeg isvrigt ikke undlade at sige, at der da maaste kunde være større Anledning til at minde om et andet bekjendt Ord af Lordensfjold, og det skulde da være — jeg vil lægge det i det ærebe 1ste kongevalgte Medlems Mund —: „Det gaar glædeligt!“

Blom: Det ærebe 1ste kongevalgte Medlem (Andræ) havde ganske vist sidste Gang kun een Tilhænger, men denne Tilhænger græd ikke. Det ærebe kongevalgte Medlem, der nys satte sig, henviste til, at de indirekte Fordele, som man gjorde Regning paa, skulde være Statens Fordele. Forholdet stiller sig nu ved dette Banearlæg saaledes, at de private Bidrag, som jo skulle repræsentere Kommunernes og de Privates Fordele af Banen, kun udgjøre 316,000 Kr., hvorfra endda maa drages Rentetabet, der omtrent bliver 100,000 Kr., saa at der altsaa kun bliver ca. 200,000 Kr. tilbage, hvorimod de indirekte Fordele, som Staten skulde drage af dette Anlæg, skulde kunne repræsenteres ved en Kapital af 650,000 Kr., eller med andre Ord: ved at hæve forøget Løb og forøget Afgift af den indirekte Fordele, som Egnen har, og som beløber sig til 200,000 Kr., skulde Staten kunne hæve en indirekte Afgift af 650,000 Kr. (Fischer: Renterne deraf!). Nei, ikke Renterne deraf, thi de 200,000 Kr., som repræsentere Fordelene for Kommunerne og for de private Bidragydere, ere ikke Renteindtægt. De 200,000 Kr. eller, om man vil regne det meget høit, de 316,000 Kr., ere en Kapital, som Egnen giver for de Fordele, som den har af Banen. Staten skal altsaa kunne give det Dobbelte for den forøgede Afgift, som den hæver af Egnens Fordele af Banen; det kan Ingen bringe mig til at tro.

W. Petersen: Denne Bemærkning vilde forsaavidt være rigtig, dersom det ærebe Medlems Beregning over Indtægterne var rigtig; men jeg tillader mig at tro, at det ærebe Medlem har ansat Indtægterne for en saadan Bane altfor lavt. Det er naturligvis ikke godt at fremsjøre noget

Bevís i saa Henseende; et saadant kan jo ikke føres for en Ting, som ikke eksisterer, men jeg vil dog henvise det ærebe Medlem til, at den Egn, hvorigjennem denne Bane kommer til at gaa, netop er en af de tættest befolkede Egne i denne rige Landsdel. Jeg skal endvidere henvise det ærebe Medlem til, at tæt ved Siden af den paatænkte Bane gaar nu den subsynske Bane imellem Svendborg og Odense, hvilken Bane nu har drevet det saa vidt, at den for det Første har svaret 5 pSt. af Prioritetslaanene og dernæst 4 pSt. til de oprindelige Aktionærer, nemlig Aktierne A. Endvidere har den paa et tidligere Stadium tilsvaret Kommunerne 2¼ pSt., og det ventes, at den for det løbende Aar vil kunne svare disse 4 pSt. hvorefter der da kun bliver tilbage at forrente det Tilskud, som Staten har givet, hvilket, saavidt jeg mindes, er 70,000 Kr. pr. Mil, og der er al Sandsynlighed for, at ogsaa dette Tilskud vil kunne forrentes om nogle saa Aar. Jeg tror derfor rigtignok, at, dersom man vil opstille Regnestykket saaledes, at Indtægten ansattes høiere, saa vil det Regnestykke, som det ærebe Medlem gjorde, vise sig at være urigtigt.

Blom: Jeg kan dertil kun bemærke, at de Tale, som jeg har brugt, som sagt, ere de, der ere meddelte af den ærebe Ordfører. Jeg har hidtil antaget, at den ærebe Ordfører var en Tilhænger af det System, hvorom der her er Tale, og at han ikke — ialtsaid ikke med Willie — vilde sætte Indtægterne væsentlig lavere, end de i Virkeligheden kunne antages at ville blive.

Fischer: Til fuld Forstaaelse af den foreliggende Sag vilde jeg ønske, at det ærebe Medlem, der nu har gjort sig til Talsmand for den Opsattelste, at man ikke bør anlægge Jernbaner, uden at de ved direkte Forrentning kunne betale sig, vilde overveie, hvorledes Danmarks Stilling i dette Dieblik havde været, hvis man havde fulgt denne Grundsatning med Hensyn til Jernbaner, med Hensyn til Telegrafvæsenet og til dels ogsaa med Hensyn til Postvæsenet. Det maa vistnok af Alle indrømmes, at det idetmindste havde været i høieste Grad tvivlsomt, om vi nu havde haft en eneste Jernbane, en eneste Telegrastraad og en eneste af de mangfoldige Poststationer, som nu ere forgrenede over hele Landet. Man kunde maaste frå et rent konservativt Standpunkt glæde sig over denne Flot paa Jorden, der som et europæisk Kina var uberørt af Tidens Bevægelser; vi kunde glæde os over her at sidde rolig og stille, medens Verden i travl Virksomhed arbejdede ude omkring os. Men naar vi ville være ærlige Alle, tror jeg dog at vi maa tilstaa, at den Grundsatning, som nu er fulgt, om den end ikke har svaret 4 pSt. strax, er den rette, og at